

USTAWA

z dnia 19 września 1991 r.

o zmianie ustawy o cudzoziemcach.

Art. 1. W ustawie z dnia 29 marca 1963 r. o cudzoziemcach (Dz. U. Nr 15, poz. 77, z 1974 r. Nr 14, poz. 85, z 1977 r. Nr 11, poz. 45, z 1983 r. Nr 63, poz. 288 i z 1991 r. Nr 2, poz. 5) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 4:

- a) w ust. 1 wyrazy „w kraju zaś komendy wojewódzkie (miejskie miast stopnia wojewódzkiego) Milicji Obywatelskiej, właściwe” zastępuje się wyrazami „a w kraju wojewodowie właściwi”;
- b) w ust. 2 skreśla się wyraz „inne” oraz wyrazy „niż wymienione w ust. 1”;

2) w art. 5 w ust. 1 skreśla się pkt 4;

3) w art. 10 dodaje się ust. 3—6 w brzmieniu:

„3. Cudzoziemcowi może być nadany status uchodźcy w rozumieniu Konwencji dotyczącej statusu uchodźców, sporządzonej w Genewie dnia 28 lipca 1951 r., oraz Protokołu dotyczącego statusu uchodźców, sporządzonego w Nowym Jorku dnia 31 stycznia 1967 r. (Dz. U. z 1991 r. Nr 119, poz. 515 i 517).

4. Decyzję w sprawie nadania statusu uchodźcy wydaje Minister Spraw Wewnętrznych po porozumieniu z Ministrem Spraw Zagranicznych.

5. Wystąpienie przez cudzoziemca o udzielenie azylu lub nadanie statusu uchodźcy nie zwalnia go od obowiązków określonych w przepisach dotyczących cudzoziemców.

6. W stosunku do cudzoziemców, którym nadano status uchodźcy, stosuje się przepisy Konwencji oraz Protokołu, o których mowa w ust. 3, w zakresie, w jakim przepisy te wiążą Rzeczpospolitą Polską.”;

4) w art. 11:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Cudzoziemiec obowiązany jest dopełnić obowiązku rejestracji przed upływem 3 dni od przekroczenia granicy. Rejestracji dokonuje wojewoda właściwy ze względu na miejsce pobytu cudzoziemca.”;

b) w ust. 2 skreśla się wyraz „inny” oraz wyrazy „niż wymieniony w ust. 1”;

- 5) w art. 12 wyrazy „organu rejestracji” zastępuje się wyrazami „organu, o którym mowa w art. 11 ust. 1.”;
- 6) w art. 13 dodaje się ust. 3 w brzmieniu:
„3. W uzasadnionych przypadkach, gdy przemawia za tym ważny interes osoby uprawnionej, kartę stałego pobytu może wydać Minister Spraw Wewnętrznych.”;
- 7) w art. 14:
a) ust. 3 otrzymuje brzmienie:
„3. Organem wydającym dowody tożsamości i dokonującym w nich wpisów jest wojewoda właściwy dla miejsca stałego pobytu (zamieszkania) cudzoziemca.”,
b) w ust. 4 skreśla się wyrazy „Milicji Obywatelskiej”;
- 8) w art. 15:
a) ust. 3 otrzymuje brzmienie:
„3. Organ, który wydał decyzję o wydaleniu, może zmienić termin, o którym mowa w ust. 2, jeżeli wymaga tego interes publiczny.”,
b) dodaje się ust. 3a w brzmieniu:
„3a. Jeżeli zachodzi uzasadnione podejrzenie, że cudzoziemiec będzie uchylać się od wykonania decyzji o wydaleniu, organ właściwy do wydania decyzji o wydaleniu może wyznaczyć cudzoziemcowi, w tej lub w odrębnej decyzji, miejsce przymusowego pobytu w strzeżonym ośrodku do czasu wykonania tej decyzji, jednakże na okres nie dłuższy niż 90 dni.”,
c) w ust. 4:
— po wyrazach „w ust. 2” dodaje się wyrazy „i 3”,
— skreśla się wyrazy „albo jeżeli wymaga tego ważny interes publiczny”,
d) dodaje się ust. 5 w brzmieniu:
„5. Ośrodki, o których mowa w ust. 3a, tworzy i znosi Minister Spraw Wewnętrznych. Ośrodki te podlegają komendantom wojewódzkim Policji.”;
- 9) po art. 15 dodaje się art. 15a—15d w brzmieniu:
„Art. 15a. 1. Jeżeli zachodzi uzasadnione podejrzenie, że cudzoziemiec nie podporządkuje się zasadom obowiązującym w strzeżonym ośrodku lub gdy cudzoziemiec przebywający w tym ośrodku opuści go bez zezwolenia, można zastosować zatrzymanie na czas do 48 godzin lub areszt w celu wydalenia na okres niezbędny do wykonania decyzji o wydaleniu, jednak nie dłużej niż na 90 dni.
2. Zatrzymanie, o którym mowa w ust. 1, stosuje Policja lub Straż Graniczna. Do zatrzymania stosuje się odpowiednio przepisy ustaw o Policji i o Straży Granicznej.
3. Decyzję o zastosowaniu aresztu, o którym mowa w ust. 1, wydaje wojewoda, na wniosek komendanta wojewódzkiego Policji lub komendanta oddziału Straży Granicznej.”
- Art. 15b. 1.** Przy wydawaniu decyzji o zastosowaniu wobec cudzoziemca aresztu w celu wydalenia należy uwzględnić jego stan zdrowia i sytuację rodzinną, jak również potrzebę zabezpieczenia jego mienia.
2. Decyzję o wyznaczeniu cudzoziemcowi miejsca przymusowego pobytu w strzeżonym ośrodku lub o zastosowaniu aresztu w celu wydalenia należy niezwłocznie uchylić, jeżeli ustaną przyczyny uzasadniające stosowanie tych środków.
3. Okres pobytu w strzeżonym ośrodku oraz w areszcie w celu wydalenia nie może przekroczyć łącznie 90 dni.
4. Areszt w celu wydalenia jest wykonywany w pomieszczeniach wyznaczonych przez Ministra Spraw Wewnętrznych.
- Art. 15c. 1.** Cudzoziemiec może w każdym czasie wystąpić do sądu rejonowego, właściwego ze względu na miejsce jego pobytu, z wnioskiem o nakazanie zwolnienia z aresztu w celu wydalenia, jeżeli nie istnieją przyczyny uzasadniające stosowanie tego środka.
2. Do postępowania sądowego w sprawach, o których mowa w ust. 1, stosuje się przepisy Kodeksu postępowania cywilnego o postępowaniu nieprocesowym.
- Art. 15d.** Minister Spraw Wewnętrznych, w drodze rozporządzenia, określi warunki wykonywania zatrzymania i aresztu w celu wydalenia oraz warunki, jakim powinny odpowiadać strzeżone ośrodki, a także regulamin pobytu w tych ośrodkach.”;
- 10) w art. 16:
a) w ust. 1 po wyrazach „koszty wydalenia” dodaje się wyrazy „oraz pobytu w strzeżonym ośrodku”,
b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:
„2. W razie niemożności ściągnięcia od cudzoziemca kosztów wydalenia, koszty te ciążyą na osobie fizycznej lub prawnej, na której zaproszenie cudzoziemiec przybył albo u której był zatrudniony bez zezwolenia.”,
c) dodaje się ust. 3 w brzmieniu:
„3. Jeżeli koszty wydalenia oraz pobytu w strzeżonym ośrodku nie mogą być ściągnięte zgodnie z ust. 1 i 2, koszty te pokrywa Skarb Państwa.”;
- 11) w art. 17:
a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:
„1. Decyzje w sprawach, o których mowa w art. 15—16, wydają wojewodowie właściwi ze względu na miejsce pobytu cudzoziemca.”,
b) w ust. 2 po wyrazach „na jego wniosek” dodaje się wyrazy „albo na wniosek komendanta oddziału Straży Granicznej”;
- 12) w art. 18 ust. 1 otrzymuje brzmienie:
„1. Organ może odstąpić od uzasadnienia decyzji wydanej na podstawie przepisów niniejszej ustawy, o ile wymaga tego interes bezpieczeństwa Państwa.”;
- 13) art. 20 otrzymuje brzmienie:
„Art. 20. Minister Spraw Wewnętrznych w porozumieniu z zainteresowanymi ministrami może określić, w drodze rozporządzenia, inne niż przewidziane w niniejszej ustawie warunki przekraczania granicy Rzeczypospolitej Polskiej i przebywania na jej terytorium dla cudzoziemców zatrudnionych w transporcie międzynarodowym oraz cudzoziemców przybywających do Rzeczypospolitej Polskiej w celu wykonania określonych czynności zawodowych.”;
- 14) w art. 22:
a) w ust. 1:
— po wyrazach „art. 14 ust. 4 i 5” dodaje się wyrazy „art. 15a ust. 1”,
— skreśla się wyrazy „do 5.000 złotych”,
b) w ust. 3 wyrazy „do 1.500 zł” zastępuje się wyrazami „do 250.000 zł”;

15) użyte w ustawie w różnych przypadkach wyrazy „Polska Rzeczpospolita Ludowa” zastępuje się użytymi w odpowiednich przypadkach wyrazami „Rzeczpospolita Polska”

Art. 2. W ustawie z dnia 14 czerwca 1960 r — Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 1980 r. Nr 9, poz. 26 i Nr 27, poz. 111, z 1982 r. Nr 7, poz. 55 i Nr 45, poz. 289, z 1983 r. Nr 41, poz. 185, z 1984 r. Nr 34, poz. 183, z 1986 r. Nr 47, poz. 228, z 1987 r. Nr 21, poz. 123 i Nr 33, poz. 186, z 1989 r. Nr 20, poz. 107 i z 1990 r. Nr 34, poz. 201) w art. 196 w § 4 w pkt 5 skreśla się wyrazy „przyznawania prawa azylu”.

Art. 3. Minister Spraw Wewnętrznych ogłosi w Dzienniku Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej jednolity tekst ustawy z dnia 29 marca 1963 r. o cudzoziemcach, z uwzględnieniem zmian wynikających z przepisów ogłoszonych przed dniem wydania jednolitego tekstu i z zastosowaniem ciągłej numeracji artykułów, ustępów i punktów.

Art. 4. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej: *L. Wałęsa*